

Кісілевич Володимир

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУР ОЦІНЮВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ЛОКАЛЬНИХ ГРОМАД

Практика місцевого економічного розвитку в передових країнах світу дозволила накопичити чималий досвід для використання кращих практик його організації, розробки, управління та впровадження політики планування стратегій, програм та проектів місцевого розвитку. Цей досвід є важливим у багатьох аспектах і має широке застосування. Він трансформувався практикою застосування та відповідає сьогоднішнім реаліям та викликам глобальної економіки.

Основні ключові принципи, які слід враховувати при плануванні розвитку громад та впровадженні будь-яких ініціатив з місцевого економічного розвитку, подаємо нижче.

1. Необхідність застосування системного всебічного та комплексного підходу до місцевого розвитку. Щоб бути дієвим, місцевий економічний розвиток не повинен обмежуватися одним виміром, тобто не повинен спрямовуватися виключно на залучення будь-яких підприємців і будь-яких робочих місць.

2. Творчість та креативність. Сьогоднішнє конкурентне глобальне середовище чинить тиск на громади в їхньому розвитку. Сталий розвиток та прагнення зростання якості життя вимагають постійних пошуків нових неординарних рішень.

3. Бачення перспектив та лідерство, яке є необхідною передумовою якісного стратегічного планування. Сьогодні все більше фахівців схиляються до думки про те, що розвиток лідерства як однієї з важливих складових процесу місцевого управління може суттєво підвищити ефективність діяльності органів влади шляхом використання додаткових важелів при роботі з колективом, громадою, зацікавленими сторонами та безпосередніми отримувачами послуг, що надаються владою.

4. Створення партнерств, залучення громади та налагодження співпраці – важлива умова успішності планування, забезпечення прогресу, впровадження дієвих стратегій та програм місцевого розвитку. Тому широке співробітництво і формування партнерств на рівні громад, горизонтальна співпраця, залучення до діяльності активних людей та зацікавлених груп створює синергію і є необхідними умовами успішності планів та заходів з місцевого розвитку громад.

5. Необхідність переходу від закритих місцевих економік до відкритих глобальних систем. В умовах глобалізації економіки громади, муніципалітети, регіони та країни в цілому мусять змістити акценти у своїх програмах економічного розвитку. Необхідно «думати глобально, але діяти локально». Для цього необхідно сконцентруватися на підвищенні конкурентоспроможності громад, для чого розвивати і підтримувати кваліфікованих працівників, спеціалізовані підприємства.

Найкращі підходи до організації місцевого економічного розвитку передбачають застосування принципу важеля для подальшого розвитку сильних сторін громади чи регіону для одержання порівняльних і конкурентних переваг.

6. Розвиток локальної громади має бути спрямований на досягнення стратегічних цілей, але водночас він повинен демонструвати певний позитивний ефект у короткостроковому періоді.

Будь-яка ініціатива з місцевого економічного розвитку, як правило, є довгостроковою і тому може давати відчутні результати лише через десятиріччя. Щоб зберегти віру, активність дій і підтримувати зацікавленість, відповідальні за розвиток посадовці мають регулярно оцінювати хід роботи і ділитися з громадою проміжними здобутками на шляху до досягнення основних стратегічних цілей. Усвідомлення того, що дана робота дає позитивний ефект, переконує людей у правильності і важливості роботи з планування місцевого економічного розвитку та сприяє активізації залучення зацікавлених сторін/партнерів до подальшої роботи.

Цінність планування полягає не у безконечному розмірковуванні, а у свідомому розміркованому виокремленню реальних та дієвих заходів, налаштуванню всіх учасників процесу на дії для виконання завдань та досягнення цілей.

Надзвичайно важливо, щоби на етапі розробки планів реалізації стратегії територіальної громади були чітко визначені індикатори, які будуть давати якісну характеристику процесам розвитку і стануть базисними для процесів моніторингу та оцінювання. Індикаторами можуть бути засоби, за допомогою яких отримуватиметься необхідна інформація та визначається рівень прогресу щодо виконання проектів та програм стратегії, досягнення очікуваних результатів.

Використані джерела

1. Берданова О., Фишко Є. Оперативне планування реалізації стратегії територіального розвитку: практичний посібник Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні DESPRO». К.: ТОВ «Софія-А». 2012. 48 с.

2. Чикало І.В. Ресурсні детермінанти соціально економічного розвитку об'єднаних територіальних громад в системі управління національною економікою// Глобальні та національні проблеми економіки : електронне наукове видання. Миколаїв, 2018. Випуск 23. С.137-143

3. Шаров Ю.П. Стратегічне планування та реалізація політики на центральному, регіональному та місцевому рівнях: навч. посібник К.: Центр навчальної літератури, 2004. 56 с.

Кеменяш Валентина

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу Васіна А.Ю.)

АНАЛІЗ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЦИФРОВОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

На виконання завдань з осучаснення процесу обслуговування громадян органи Пенсійного фонду України (ПФУ) послідовно реалізують заходи, спрямовані на розвиток інформаційних технологій і підвищення рівня автоматизації основних функціональних процесів. Відповідно до Концепції розвитку інформаційно-аналітичних систем ПФУ [1] і розпорядження Кабінету Міністрів України “Про схвалення стратегії модернізації та розвитку Пенсійного фонду України на період до 2020 року” [2] заплановано впровадження новітніх технологій адміністрування в ПФУ, зміцнення та модернізацію його інформаційних ресурсів і технічної бази, підвищення ефективності системи управління, перехід на електронний документообіг, а саме: впровадження єдиних стандартів і сучасної технології обслуговування громадян за принципом “єдиного вікна” у відповідних залах обслуговування (фронт-офісах) на рівні територіальної громади з подальшим обробленням пенсійної документації у відокремлених підрозділах (бек-офісах) та забезпечення надання консультативної допомоги громадянам щодо умов призначення (перерахунку) пенсій; впровадження електронних пенсійних справ і системи централізованого призначення (перерахунку) та виплати пенсій на їхній основі; створення реєстру електронних пенсійних справ і систем їхньої технічної підтримки, резервного центру оброблення даних, комплексної системи захисту інформації; створення агентських пунктів обслуговування громадян органами ПФУ із залученням національного оператора поштового зв’язку, банків та інших осіб із подальшим розширенням мережі таких пунктів обслуговування; створення умов для доступу громадян до сервісів дистанційного їх обслуговування, подання документів (звернень) до ПФУ з використанням електронного цифрового підпису, доступу до інформаційних ресурсів через веб-портал електронних послуг ПФУ та ін.

На сьогодні проведено значний обсяг роботи щодо виконання зазначених вище завдань. Одним із найбільш зручних і оперативних способів отримання